

forventede Merbeskæftigelse ikke oprettholdes, eller skulde der finde Misbrug Sted med Hensyn til den paagældende Industris Prispolitik, indeholder Lovforslagets § 2 Regler om Kriseværnets Bortfald eller Afvikling. § 3 indeholder nærmere Anvisning paa Fremgangsmaaden ved Konstateringen af Beskæftigelsesforøgelsen for at have bestemte Holdepunkter herfor.

I øvrigt understreger Lovforslaget Kriseværnets Karakter af Midlertidighed, men generelt affattet, som Lovforslaget er, overlader det Fastsættelsen af de nærmere Vilkaar, Gyldighed o. s. v. til det Skøn, som det vil være nødvendigt i hvert enkelt Tilfælde at udøve; kun bliver det fastslaaet i Lovforslaget, at Kriseværnet skal ydes som midlertidige Tillæg til de bestaaende Toldsatser i Lighed med, hvad der allerede har været gennemført i tidligere specielle Kriseværnslove her til Lands.

Dette er i korte Træk Bestemmelserne om Kriseværn. De vil efter vort Skøn danne det naturlige Supplement til Regeringens Lovforslag om den saakaldte Dumping-Import, som i bedste Tilfælde kun kan faa en ret afgrænset Betydning, og de vil ligeledes danne et Supplement til Regeringens Lovforslag om de mere specielle Importværn, om hvilke det samme kan siges, hvor værdifuldt disse Foranstaltninger end maa kunne udbygges paa deres specielle Omraader, og som jeg haaber maa blive Tilfældet, hvad jeg allerede har haft Lejlighed til at udtale.

Jeg vender mig derefter til Lovforslagets andet Afsnit, hvilket man kunde kalde Eksportværnet. I det ærede Medlem Hr. Pürschels førnævnte Ordførelsetale rejste det ærede Medlem jo Spørgsmaalet om, hvorvidt vort nuværende Handelstraktat-system var paa Højde med Tiden. Med Tilfredsstillelse hørte mit Parti i Gaar den højtærede Statsministers Udtalelse i denne Anledning, en Tilfredsstillelse, som ganske vist mindre refererer sig til den højtærede Statsministers Tone end til Realiteten i hans Svar, som var denne, at Regeringen erklærede sig villig til at underkaste Spørgsmaalet om vort nuværende Toldsystems Afløsning af en Dobbelttarif og de dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal en Un-

dersøgelse, foretaget i objektiv Aand. Idet jeg selvfølgelig ganske skal afholde mig fra alle andre herhenhørende Betragtninger i denne Sammenhæng, skal jeg blot sige, at jeg er sikker paa, at mit Parti med særlig Tilfredshed vil modtage dette Tilbud, hvori vi ser et Bevis for, at det Problem om vor handelspolitiske Stilling i Nationernes Samkvem, som vi saa ofte har reist, nu dog fra Regeringens Side erkendes at være et Problem, værdigt til Undersøgelse og til Overvejelse, og ikke længere blot er Galmandstale eller Køllesvingsport eller alt, hvad man nu tidligere har bæret os med som Karakteristik, naar det Spørgsmaal var paa Tale. Ogsaa vi ønsker netop kun en objektiv, saglig og sandhedserkendende Undersøgelse af dette vigtige Problem, og jeg er ganske sikker paa at tale paa hele mit Partis Vegne, naar jeg tilsiger vor Villighed til at medvirke til en saadan just i den Aand, den højtærede Statsminister paakaldte i Gaar i de Udtalelser, hvori han selv erkendte, at her forelaa et vigtigt Problem. Men selv om den saaledes lovede Undersøgelse giver det Resultat, vi ganske sikkert venter, nemlig Erkendelsen af, at vi i Forhold til vort Lands relativt saa enorme Købeevne under det nuværende System alt for ofte trækker det korte Straa i Forhandlingerne baade om omfattende og specielle Told- og Traktatforhold udadtil, saa er der selvfølgelig ingen, der kan være blind for, at en saadan Revision til det bedre vil tage saare lang Tid at lægge til Rette.

For imidlertid omgaaende at skabe Mulighed for bedre Varetagelse af vore Eksportinteresser er det, at vi som foreløbig Forholdsregel ønsker ogsaa paa det handelspolitiske Omraade at lægge det Instrument, som Tiden og vort eget Vel kræver, i Regeringens Haand. Intet har nemlig, efter vor Mening, været mere skæbnesvangert for hele vort økonomiske System, specielt for vore Afsætningsinteresser, baade for Landbruget og Industrien og samtlige Byerhverv, end at hele den øvrige Verden, som desværre endnu ikke er saa stærkt gennemtrængt og gennemsyret af Genève-Konferencens Aand, som vi kunde ønske, har vidst, at Danmark kunde man faa det med, omtrent som man vilde; det